

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI – Wydana i rozesłana dnia 21. lipca 1899.

Treść: № 125. Rozporządzenie, zawierające przepis wykonawczy do części VI. cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, dotyczącego zmiany taryfy cłowej dla austriacko-węgierskiego obszaru cłowego z dnia 25. maja 1882.

125.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 20. lipca 1899,

celem wykonania cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120 zmieniającego ustawy, o podatkach pośrednich pozostających w ścisłym związku z produkcją przemysłową tudzież austriacko-węgierską taryfę cłową.

Część VI.

Zmiana postanowień powszechnej taryfy cłowej dla austriacko-węgierskiego obszaru cłowego z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 47.

Celem wykonania części VI. cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, wydaje się na podstawie części IX. tegoż cesarskiego rozporządzenia w porozumieniu z odnośnymi królewsko węgierskimi Ministerstwami następujące postanowienia:

Oddział pierwszy.

Uiszczenie podatku spożywczego od towarów, podlegających temu podatkowi, a wprowadzonych przez linię cłową.

Chwila uiszczenia podatku.

§. 1.

Podatek spożywczy od cukru t. nr. 17, 18, 19 a i 20 przywiezionego przez linię cłową,

podatek spożywczy od piwa przywiezionego przez linię cłową,

podatek od płynów wysokowych pędzonych przywiezionych przez linię cłową,

w końcu podatek spożywczy od oleju mineralnego t. nr. 120 i 121 c przywiezionego przez linię cłową,

należy uiszczyć równocześnie z cłem przywozowym.

Nie wymaga się oddzielnego oznajmienia, lecz owszem deklaracja celem oclenia w przywozie, jest oraz oznajmieniem w celu uiszczenia podatku.

Podstawy wymiaru.

§. 2.

Podatek spożywczy od cukru i oleju mineralnego pobiera się z reguły za tę ilość wagi, którą przyjęto za podstawę do obliczenia cła przywozowego; nie będzie się zatem oddzielnie oznaczać ilości, którą należy opodatkować.

Co do cukru jednak, który należy odciec według wagi brutto (syrop itp.), powinno się przyjmować za podstawę celem obliczenia podatku spożywczego wagę netto wykazaną w oryginalnej fakturze, jeżeli ją przedłożono równocześnie z deklaracją towarów a ona jest zgodną tak ze stanem przesyłki, jakoteż z innymi papierami przewodniemi, dalej gdy w tych papierach waga netto jest podaną dla każdego naczynia w kilogramach i gdy także nie zachodzą żadne wątpliwości co do prawdziwości dat faktury. Gdy nie dopełniono jednego z tych warunków, wówczas w razie przywozu takiego cukru w beczkach, należy przyjmować za podstawę do obliczenia opłaty o ośm od sta zmniejszoną wagę oclenia. Wagę netto innych opakowań należy w razie potrzeby oznaczyć przez rzeczywiste przeuiesienie do innych naczyń a gdy znajduje się więcej naczyń tego samego rodzaju, wystarczy, jeżeli oznaczy się rzeczywistą tarę dla jednego naczynia, na którego wybór strona nie powinna mieć wpływu i gdy według tego oznaczenia obliczy się stosunkowo tarę dla reszty naczyń.

Podatek spożywczy od cukru taryfy numerów 17, 18 i 19 a wynosi 38 koron za 100 kilogramów netto, od cukru zaś taryfy numer 20 6 koron za 100 kilogramów netto.

Podatek spożywczy od piwa pobiera się po 34 halerzy za każdy hektolitr przywiezionej ilości piwa i za każdy stopień cukromierza brzezki zarodowej, to jest tej brzezki piwnej, z której pochodzi przywiezione piwo.

Podatek od wódki pobiera się po 90 halerzy za każdy stopień hektolitrowy (litr) alkoholu zawartego w przywiezionym płynie wysokowym pędzonym.

Ozraczenie podstaw wymiaru co do piwa.

§. 3.

a) Ilość.

Co do piwa w beczkach, uających znaki ocechowania, co do których nie zachodzą wątpliwości, należy oznaczać ilość według tych znaków.

W innych przypadkach należy stwierdzić ilość na podstawie dat faktury oryginalnej, jeżeli tę fakturę przedłożono równocześnie z deklaracją towarów a ona zgadza się nie tylko ze stanem przesyłki, lecz także z innymi papierami przewodniemi, wykazuje zawartość każdej poszczególnej beczki według miary litrowej i gdy także nie zachodzą wątpliwości co do prawdziwości faktury. Gdy nie można stwierdzić ilości ani na podstawie znaku ocechowania ani też na podstawie oryginalnej faktury, wówczas ilość

piwa należy oznaczyć rachunkowo według wagi oclenia a mianowicie obliczy się ilość wyrażoną w litrach w ten sposób, że od wagi brutto wyrażonej w kilogramach co do beczek we wadze nie wyższej jak 80 kilogramów brutto, potrąci się 38 procentów, co do beczek zaś we wadze powyżej 80 kilogramów brutto, 33 procentów każdoczesnej wagi brutto.

Co do piwa we flaszkach należy z flaszek każdego równego rozmiaru zbadać pojemność jednej flaszki, na której wybór strona wpływać nie powinna i zbadaną miarę pomnożyć ilością flaszek. Otwarcia napełnionej flaszki można zaniechać, gdy dostarczono flaszek próbnych a co do zgodności rozmiaru flaszek próbnych z flaszkami stanowiącymi przesyłkę nie zachodzą wątpliwości.

b) Zawartość ekstraktu.

Jako zawartość ekstraktu brzezki zarodowej należy celem opodatkowania przyjmować:

co do piwa w beczkach 16 stopni cukromierza;

co do piwa we flaszkach 20 stopni cukromierza.

Wolno stronie żądać oznaczenia rzeczywistej zawartości ekstraktu brzezki zarodowej celem wymiaru podatku spożywczego. To żądanie należy zamieścić w deklaracji celem oclenia w przywozie. Celem zarządzenia w tym przypadku zbadania piwa przez znawców, należy po stwierdzeniu ilości piwa podlegającego opodatkowaniu pobrać próbki z poszczególnych naczyń, na których wybór strona wpływać nie powinna, następnie je zmieszać i po należytem przemieszaniu napełnić niemi trzy zupełnie czyste próbne flaszki.

Wystarczy, jeżeli z jednego naczynia każdych 20 naczyń przesyłki oraz każdej możliwie pozostałej reszty poniżej 20 naczyń, pobierze się po jednej próbie. W każdym przypadku, zatem także wówczas, jeżeli w ogóle znajduje się mniej niż 20 naczyń, musi się pobrać próbki co najmniej z dwu naczyń każdej przesyłki. Z przesyłek piwa we flaszkach należy te próbki pobrać z poszczególnych pakunków w ten sposób, że poszczególne flaszki wyjmuje się wrywkowo z pakunku i przesyła się celem zbadania.

Próbne flaszki należy w obu przypadkach zamknąć hermetycznie i opieczętować tak pieczęcią urzędową jakoteż pieczęcią strony.

Celem kontroli tożsamości należy na każdej próbie umieścić kartkę i na niej uwidocznic nazwisko oraz miejsce zamieszkania strony, nazwę i siedzibę urzędu cłowego odprawiającego posyłkę

w przywozie, jakoteż bieżący numer rejestru deklaracji. Aby zapobiedz wymianie próbek należy kartki przepieczętować do flaszek próbnych.

Z trzech flaszek opieczętowanych a napełnionych pobraną próbką należy jedną po owinięciu słomą lub trzcina i po zapakowaniu do skrzyni drewnianej wyłożonej trocinami lub grysem, sieczką itp. wysłać bezzwłocznie do stacyi dla badań upoważnionej do wystawiania certyfikatów analizy co do piwa przeznaczonego do wywozu poza linię cłową za zwrotem podatku. Pozostałe dwie próbki powinien odnośny urząd cłowy zatrzymać w urzędowym przechowaniu jako próbki rezerwowe.

Podatek spożywczy należy i w tych przypadkach wymierzyć tymczasowo przy sposobności odprawienia posyłki w przywozie, przyjmując za podstawę zawartość ekstraktu brzezki zarodowej na 16, względnie na 20 stopni cukromierza i uiszczyć w kwocie wypadającej według tego wymiaru równocześnie z cłem przywozowym z zastrzeżeniem dodatkowego sprostowania.

Po nadejściu certyfikatu analizy, powinien odnośny urząd cłowy nadwyżkę z kwoty uiszczonej tytułem podatku spożywczego po strąceniu z niej kosztów przesłania i kosztów zbadania próbek zwrócić stronie za nieostępowaniem potwierdzeniem odbioru, umieszczonem na certyfikacie analizy a nadto uwidocznic na doniesionem przez stronę potwierdzeniu zapłaty kwoty pierwotnie uiszczonej (na kwocie cłowym), także wypłatę kwoty wynikającą z obrachunku.

Certyfikat analizy opatrzony potwierdzeniem odbioru, należy dołączyć do rejestru restytucyjnego i w nim zapisać wypłatę.

Co do wyvodu analizy próbek piwa, dalej co do sposobu wystosowania certyfikatów analizy, wreszcie co do wysokości taksy, którą należy uiszczyć za zbadanie, należy zastosowywać analogiczne zarządzenia dodatku A, l. 3, oddział III przepisu wykonawczego o opodatkowaniu piwa z tem atoli ograniczeniem, że przy badaniu próbek piwa należy ograniczyć się zawsze tylko do stwierdzenia dat przytoczonych w punktach 1 do włącznie 6 odnośnej instrukcyi. Wynikającą z analizy zawartość ekstraktu brzezki zarodowej należy z pominięciem ułanków wynoszących mniej niż 0.1 stopnia cukromierza przyjmować za podstawę końcowego obliczenia przypadającego podatku spożywczego.

Oznaczenie podstaw wymiaru co do płynów wysokowych pędzonych.

§. 4.

a) Ilość.

Co do płynów wysokowych pędzonych oznacza się podstawy wymiaru przez stwierdzenie ilości i zawartości alkoholu według 100działnej skali alkoholometrowej.

Ilość płynów wysokowych pędzonych nadechodzących w naczyniach, opatrzonych krajową lub zagraniczną cechą, należy oznaczać według znaku tej cechy, jeżeli co do niej nie zachodzą wątpliwości.

Zawartość innych naczyń należy stwierdzić na podstawie dat oryginalnej faktury, jeżeli tę fakturę przedłożono równocześnie z deklaracją towarów, a ona zgadza się nie tylko ze stanem posyłki, lecz także z innymi papierami przewoźnymi, wykazuje w litrach zawartość każdego poszczególnego naczynia i gdy co do prawdziwości dat faktury nie zachodzą wątpliwości.

W innych przypadkach należy oznaczyć ilość płynów wysokowych pędzonych za pomocą laski Matievicscha, jeżeli te płyny są pomieszczone w naczyniach, co do których ta laska nadaje się w ogóle do użycia, albo przez rzeczywiste przelanie, albo też za pomocą kubicznego obliczenia.

Gdy w jednej posyłce znajduje się kilka naczyń widocznie o tych samych rozmiarach, wówczas należy zawartość jednego naczynia z każdego typu wielkości oznaczyć, a następnie ilość rachunkowo stwierdzić.

b) Zawartość alkoholowa.

Zawartość alkoholową w płynach wysokowych pędzonych niesłodzonych należy zbadać zawsze za pomocą studzielnego alkoholometru przepisanego dla kontroli podatku od wódki, jeżeli te płyny nadechodzą w beczkach lub innych naczyniach o większej objętości. Próbkę w celu zbadania stopni należy zaczerpnąć ze średniej warstwy naczynia. Gdy posyłka składa się z kilku naczyń, wówczas należy zbadać zawartość alkoholową oddzielnie co do każdego naczynia.

Gdy przewozi się płyny wysokowe pędzone we flaszkach lub podobnych naczyniach o mniejszej pojemności lub wprowadzie we większych naczyniach, jednak o takiej jakości, iż ich zawartości alkoholowej nie można od razu sprawdzić alkoholometrem, wówczas z reguły nie należy badać zawartości alkoholu, lecz celem obliczenia opłaty od różnych rodzajów płynów wysokowych pędzonych przyjmować następujące przeciętne stopy wymiaru :

a) dla wódki francuskiej (Franzbrantwein)	80 stopni
b) „ rumu	75 „
c) „ araku	65 „
d) „ whisky, absyntu, koniaku	60 „
e) „ wiśniówki	55 „
f) „ likieru, słodzonej wódki i innych płynów wysokokowych pędzonych 50 studzielnej skali alkoholometrowej.	„

W razie zastosowania wymiaru według przeciętnej stopy należy zaniechać zupełnie otwarcia naczyń, jeżeli niema wątpliwości co do tego, która z powyższych przeciętnych stóp wymiaru odpowiada odnośnemu płynowi wysokokowemu pędzonemu.

Stronom wolno jednak uiścić podatek od wódki także i od posylek wyżej oznaczonego rodzaju według rzeczywistej zawartości alkoholowej.

Kto życzy sobie, aby w ten sposób oznaczono podatek, powinien to życzenie wyraźnie przytoczyć w deklaracji towarów. W takim przypadku należy oznaczyć rzeczywistą zawartość alkoholową stosownie do jakości płynów wysokokowych pędzonych, albo za pomocą alkoholometru albo też w sposób przepisany dla sprawdzenia alkoholu w likierze, a określony w dodatku A, II B, l. 2 przepisu wykonawczego o opodatkowaniu wódki a mianowicie, jeżeli znajduje się kilka gatunków płynów wysokokowych pędzonych dla każdego z tych gatunków oddzielnie.

Potwierdzenie zapłaty.

§. 5

Potwierdzenie uiszczenia przypadającego podatku spożywczego umieszcza się w urzędowym piśmie, które należy wydać z powodu cłowego odprawienia w przywozie.

Kwoty pobrane tytułem podatku spożywczego należy zapisywać w rejestrze poboru (wzór Nr. 6 instrukcyi urzędowej dla wykonawczych urzędów) oddzielnie dla każdego przedmiotu opodatkowania. Z końcem miesiąca należy przynosić poszczególne sumy miesięczne do dziennika podatku spożywczego.

Oddział drugi.

Zmiany urzędowego abecadłowego spisu towarów do taryfy cłowej.

§. 6.

A. Klasa taryfy IV (cukier).

Zmieniają zozporządzeniami z dnia 3. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 213, Dz. r. Nr. 184 i

z 20. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 50, Dz. r. Nr. 58 osnowę alinei 1, 2 i 3 i uwagi do wyrazu abecadłowego (Schlagwort) „Syrop“ zastąpi się nową osnową, która będzie opiewała:

„Syrop“ (rozczyń z cukru) zawierający cukier trzciniowy (z buraków) lub cukier inwertowy:

— zdatny do spożycia przez ludzi Nr. 19 a 8 zł.

— niezdatny do spożycia przez ludzi, melasa, Nr. 19 b 6 zł.

— rozczyńy innych rodzajów cukru (cukier skrobiowy [cukier gronowy, glikoza itp.], maltoza i cukier owocowy [lewuloza] Nr. 20 11 zł.

— z przymieszką sacharyny, według Dz. u. p. Nr. 49, Dz. r. Nr. 57 zakazany bezwarunkowo w przywozie.

Obacz uwagę do klasy IV. taryfy i reskryptu z 20. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.

Uwaga. Za niezdatny do spożycia przez ludzi uważa się:

a) syrop zawierający cukier trzciniowy, który sprowadzony na 75° Ballinga zawiera nie wyżej niż 56 od sta cukru trzciniowego i cukru innego rodzaju i co najmniej 7 od sta popiołu;

b) syrop inwertowy, który w stanie suchym zawiera nie wyżej niż 33 od sta cukru wszelkiego rodzaju i co najmniej 33 od sta popiołu.

Za syropy zaprawione sacharyną uważa się wszystkie syropy, zawierające sacharynę lub inne podobne sztuczne przetwory słodkie.

Rozczyńy z cukru Nr. 19 i skrobi itp., cukier Nr. 20 w stanie płynnym, mogą odprawiać z reguły tylko urzędy cłowe wyposażone upoważnieniami głównego urzędu cłowego po zasięgnięciu chemiczno-analitycznego orzeczenia. — Celem chemicznego zbadania należy pobrać dwie próbki we wadze po pół kilograma i z tych jedną przesłać do c. k. gospodarczo-chemicznej stacyi doświadczalnej w Wiedniu.

Wyraz abecadłowy „cukier skrobiowy“ będzie opiewać:

„Cukier skrobiowy“ w stałym i płynnym stanie (glikoza, syrop skrobiowy) Nr. 20 11 zł.

— palony, obacz „barwik cukrowy“.

Obacz uwagę do klasy IV. taryfy, uwagi 2 i 4 do „cukru“ i reskrypt z 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.

Wyraz abecadłowy „Gronowy cukier“ opiewa w nowej osnowie:

„Gronowy cukier“ w stanie stałym i płynnym (syrop kartoflany, glikoza) Nr. 20 11 zł.

Obacz uwagę do klasy IV. taryfy, uwagi 2 i 4 do „cukru“ i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Uwagę 2 do wyrazu abecadłowego „cukier“ zastąpi się następującą osnową:

„2. cukier skrobiowy (gronowy cukier), wyrobiony ze skrobi za pomocą kwasów lub z odwarem siodu (maltoza), należy w stanie suchym i płynnym do Nr. 20. Cukier skrobiowy w stanie stałym (kruchy cukier) przechodzi w masach bezkształtnych i lepkich, podobnych do mydła, lub skrzystalizowany w małych okruszynach brodawkowych jako biały proszek, a także w głowach. Cukier skrobiowy w stanie płynnym (glykoza, syrop skrobiowy, syrop z kartofli) jest syropem brązowym, żółtawym lub jasnym jak woda.“

Przy końcu wyrazu abecadłowego „cukier“ należy umieścić odsyłacz:

„Obacz także reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Przy wyrazie abecadłowym „kandyzowany cukier“ należy wstawić stopę cła 11 zł. (zamiast 20 zł.) i na końcu umieścić odsyłacz:

„Obacz uwagę do klasy IV. taryfy i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 135, Dz. r. Nr. 141.“

Wyraz abecadłowy „kruchy cukier“ będzie opiewać:

„Krchy cukier“ Nr. 20 11 zł.

„Obacz także cukier i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Przy wyrazie abecadłowym „melasa“ należy umieścić Nr. 19 b (zamiast 20).

W wyrazie abecadłowym „mączka cukrowa“ w pierwszej alinei powinien brzmieć przydział taryfowy:

Nr. 20 . . 11 zł., (zamiast Nr. 19 . . 15 zł.)

W drugiej alinei należy umieścić jako stopę cła 11 zł. (zamiast 20 zł.).

Przy końcu należy umieścić odsyłacz: „Obacz uwagę do klasy IV. taryfy i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

B. Klasa XIII taryfy (napoje).

Przy wyrazie abecadłowym „piwo“ należy umieścić stopy cła 2 zł., względnie 7 zł. (zamiast 3 zł., względnie 8 zł.) i odsyłacz do reskryptu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.

Wyraz abecadłowy „miód do picia“ zmienia się jak następuje:

Miód do picia w beczkach lub fiaskach Nr. 77 a) 20 zł.

Wyraz abecadłowy „Gorzka esencja“ należy uzupełnić w pierwszej alinei słowami „lub słodziona“ z przydzieleniem do Nr. 76 a) 60 zł.

Drugą alinę należy skreślić i zamiast niej umieścić odsyłacz:

„Obacz uwagę do Nr. 76 i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Wyraz abecadłowy „wódka i wódeczany wyskok“ będzie opiewać:

„Wódka wszelkiego rodzaju, zaprawiona cukrem lub innymi przymieszkami Nr. 76 a) . . 60 zł.

— niezaprawiona Nr. 76 b) 44 zł.

Obacz uwagę do Nr. 76 i wyrazy abecadłowe, arak, rum, wódka francuska, koniak i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Wyraz abecadłowy „Fernet“ opiewa w nowej osnowie:

„Fernet“ (wódka przyprawiona) niesłodzona lub słodziona Nr. 76 a) 60 zł.

„Obacz uwagę do Nr. 76 i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Przy wyrazach abecadłowych „Genewska“ (wódka) i „Gin“ należy opuszczając numer i stopę cła umieścić odsyłacz: „Obacz jałowcowa wódka“.

Wyraz abecadłowy „Wiśniowy wyskok“ otrzymuje następującą nową osnowę:

„Wiśniowy wyskok, wiśniówka i wiśniowa wódka“ niezaprawiona i niesłodzona Nr. 76 b) 44 zł.

— zaprawiona lub słodziona Nr. 76 a) . 60 zł.

Uwaga. Jako zaprawioną wódkę wiśniową należy uważać wiśniową wódkę, wyrabianą przez nalanie wiśni wódką, lub przez dodanie soku wiśniowego do wódki.

„Obacz uwagę do Nr. 76 i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Wyraz abecadłowy „jałowcowa wódka“ będzie opiewać:

„Jałowcowa wódka (genewska, Gin) zaprawiona i niesłodzona Nr. 76 b) 44 zł.

— zaprawiona lub słodziona Nr. 76 a) 60 zł.

Obacz uwagę do Nr. 76 i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Wyraz abecadłowy „piołunowy (ekstrakt) wyciąg etc.“ należy uzupełnić w pierwszej alinei słowami „lub słodzonej“ z przydzieleniem do Nr. 76 a) 60 zł.

Drugą alineeę należy skreślić i w odsyłaczu na końcu umieścić:

„i uwagę do Nr. 76, tudzież reskrypt z dnia 20. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Przy wyrazach abecadłowych:

Arak, biskupia esencya (alinea 1), koniak, curacao, esencye (alinea 1), wódka francuska złotówka (alinea 1), likiery, pącz i pączowa esencya, ratafia, rum i słodzone płyny wysokokowe pędzone należy umieścić jako stopę cła 60 zł. (zamiast 76 zł.) i odsyłacz do uwagi przy Nr. 76 i do reskryptu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.

Również i przy wyrazach abecadłowych:

Eter (alinea 2), alkohol, arsza, tynktury do płam (alinea 2), tynktury przeciw owadom, przetwory z podpuszczki (alinea 2), Raky, śliwowica, spirytus (alinea 1), Whisky i wódka ze śliwek, należy umieścić jako stopę cła 44 zł. (zamiast 60 zł.) i uzupełnić te wyrazy odsyłaczem do uwagi przy Nr. 76 i do reskryptu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.

C. Klasa XXI taryfy (oleje mineralne).

Przy wyrazie abecadłowym „Oleje mineralne“ należy przy końcu umieścić uwagę:

„Co do poboru podatku za zużycie olejów mineralnych Nr. 120 do 121 e, obacz uwagę 2 do

klasy XXI. taryfy i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

W uwadze 2 przy tym wyrazie abecadłowym (4 wiersz) należy zamiast „Nr. 119 a“ umieścić „Nr. 119“.

Stopy tary dla cukru.

§. 7.

Zmieniając postanowienia zawarte w rozporządzeniu Ministerstw skarbu i handlu z dnia 15. lipca 1894, Dz. u. p. Nr. 151, Dz. r. Nr. 27 zarządza się, aby stopy tary unormowane dla cukru Nr. 17, 18 i 19 obowiązywały i dla cukru w stanie stałym Nr. 17, 18 i 20 i aby ustanowioną dla syropu itp. Nr. 20 jedynastoprocentową stopę tary beczek wierzchnich, można zastosowywać do rozczyńców cukru Nr. 19 i 20.

Początek mocy obowiązującej.

§. 8.

Zarządzenia niniejszego reskryptu poczną obowiązywać co do artykułów Nrow 17 do 20 dnia 1. sierpnia 1899, co do palonych płynów spirytusowych Nr. 76 dnia 1. września 1899, a zresztą dnia 1. stycznia 1900.

Kaizl r. w.

Di Pauli r. w.